

Steven Isserlis, *violoncel*

Aclamat per la seva musicalitat i domini tècnic, desenvolupa una gran carrera de solista, músic de cambra, educador i escriptor. Treballa amb orquestres importants –Gewandhaus de Leipzig, Tonhalle de Zuric, filharmòniques de Berlín, Viena, Londres i Los Angeles– i ofereix recitals a sales de prestigi: Wigmore Hall de Nova York, festivals de Salzburg i de Verbier, etc. També col·labora amb orquestres d'instruments d'època i ofereix concerts amb clave i *fortepiano*. Alhora és un intèrpret destacat de música contemporània i ha estrenat obres de John Taverner, Thomas Adès i György Kurtág.

La seva discografia inclou la integral de les *Suites per a violoncel* de Bach per a Hyperion (Àlbum de l'Any de «Gramophone»), les obres completes per a violoncel i piano de Bach, amb Robert Levi, i els *Concerts* d'Elgar i Walton, amb l'orquestra Philharmonia i Paavo Järvi, a més del *Doble Concert* de Brahms amb Joshua Bell i diversos concerts clàssics com a violoncel·lista i director amb la Deutsche Kammerphilharmonie Bremen.

Imparteix classes magistrals per tot el món, gaudeix actuant per als infants i ha creat tres contes musicals amb la compositora Anne Dudley, traduïts a diversos idiomes. Entre els molts premis que ha merescut, cal esmentar el Premi Schumann de la ciutat de Zwickau, el Premi Piatigorsky i la Medalla d'Or del Wigmore Hall. Interpreta la majoria dels seus concerts amb l'Stradivarius Marquès de Corberon (Nelsova) del 1726, amablement cedit per la Royal Academy of Music.

Steven Isserlis, *violoncel*

DIJOURS, 28.09.2017 – 20.30 h
Palau de la Música Catalana
Sala de Concerts
Palau Bach

Depòsit legal: B22254-2017

Amb la col·laboració de:

ASSOCIACIÓ
ORFEC
CATALÀ

Ajuntament
de Barcelona
Institut de Cultura

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

INSTITUT DE CULTURA
DE BARCELONA

inaem

Troba'ns a:

www.palaumusica.cat

Fulles seques

Tota la tarda música.
Passeigs cansats, avingudes secretes.
Raconets coneguts.
Darrere els vidres,
la ciutat s'ensopeix.
(Ara desitjo la cigarreta
que no tinc.)
Fullejo Serra d'Or molt antics
i veig articles d'amics
i els teus, Gregori.
La musiqueta trista
del papà Bach que escolto,
el capvespre que arriba,
la meua solitud,
els dóna
aquest aire apagat
de fulla seca.

Narcís Comadira

I

Johann Sebastian Bach (1685-1750)

Suite per a violoncel en Sol major núm. 1, BWV 1007 17'

1. Preludi	4. Sarabanda
2. Alemanda	5. Minuet I – Minuet II
3. Courante	6. Giga

Suite per a violoncel en Do menor núm. 5, BWV 1011 24'

1. Preludi	4. Sarabanda
2. Alemanda	5. Gavota I – Gavota II
3. Courante	6. Giga

II

Suite per a violoncel en Re major núm. 6, BWV 1012 28'

1. Preludi	4. Sarabanda
2. Alemanda	5. Gavota I – Gavota II
3. Courante	6. Giga

Com una gran part de les obres instrumentals que trobem al seu catàleg, Johann Sebastian Bach va compondre les sis *Suites per a violoncel sol* durant els anys que va servir com a mestre de capella a la cort del príncep Leopold a Köthen, entre els anys 1717 i 1723.

Se'n desconeix la data precisa de composició, però es creu que podria ser al principi dels anys vint d'aquell segle. Tampoc se sap encara per a qui i per què les va escriure, i no es conserva cap manuscrit de la seva mà, sinó còpies que va deixar la seva dona Anna Magdalena Bach i l'organista Johann Peter Kellner. L'únic original que es conserva és una transcripció de la cinquena que el mateix Bach va fer per a llaüt.

La primera edició de la qual es té referència es va a trobar a París el 1824, un segle després. Posteriorment es van fer arranjaments que incloïen l'acompanyament del piano, però no serà fins a la interpretació canònica que en va fer Pau Casals, el primer a la història a interpretar-les completes dalt de l'escenari i d'elevat-les a obra mestra, que aquest conjunt de peces musicals que formen un seguit (una suite) de danses esdevindrien un dels pilars més importants de l'univers del violoncel i de la música en general.

Totes les *Suites* comencen amb un "Preludi", que és l'única peça que no és una dansa, sinó que és un moviment que permetia al compositor-intèrpret fer la seva improvisació musical i mostrar el seu talent mentre indicava la tonalitat que tindria l'obra. Per influència de la forta tradició en dansa a la França del segle XVIII, s'anomenen amb el seu idioma.

Hi trobem l'"Allemande", d'origen alemany; la "Courante", una dansa de ritme ternari que era la preferida del rei francès Lluís XIV; la "Sarabande", que originalment tenia un ritme molt

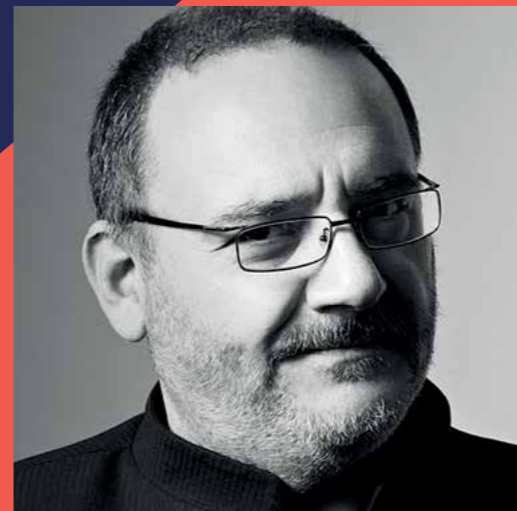
viu i provenia de danses populars espanyoles i llatinoamericanes; el conegut "Minuet", també importat de França i de ritme a tres; en el cas de les *Suites 5 i 6*, les "Gavottes", una dansa francesa de ritme binari; i, finalment, la "Giga", que era una dansa britànica que curiosament representava una forta embriaguesa.

Cada intèrpret ha anat afegint la seva concepció d'aquestes danses que potser no van ser mai ballades i en les quals Bach va voler superar els límits de l'instrument. Steve Isserlis declara que les sent amb devoció espiritual. Per això, Isserlis les anomena "The Mystery Suites", les Suites del Misteri: la Joia, el Dolor i la Glòria. En el "Preludi" de la *Suite núm. 1*, segons Isserlis, trobem el Misteri de la Joia, la Nativitat, com la innocència d'un començament.

En la *Suite núm. 5*, hi podem sentir el Misteri del Dolor, la Crucifixió, pel caràcter narratiu de l'única fuga que trobem en les sis i que és el moment de dramatisme més punyent de tota l'obra. I, finalment, la *Suite núm. 6* correspondria al Misteri de la Glòria, la Resurrecció, representada pels sons més aguts que Bach buscava afegint una cinquena corda a la "viola pomposa" amb què va ser composta originalment i que al violoncel modern s'ha substituït guanyant terreny al batedor.

A la concepció metafísica que en fa Isserlis, s'afegeix el fet que el color de la seva corda La tingui la sonoritat de la tripa en lloc del metall, com tenen les altres cordes.

Mònica Pagès, periodista

PROPER CONCERT

Rinaldo Alessandrini Concerto Italiano

DIMECRES, 29.11.17 — 20.30 h
Sala de Concerts

Rinaldo Alessandrini, clave i director
J. S. Bach: *L'ofrena musical, BWV 1079*
Preus: 20, 30 i 40 euros